

ไทยรัฐ

Thai Rath
Circulation: 800,000
Ad Rate: 1,500

Section: กีฬา/หน้าแรก

วันที่: พุธที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568

ปีที่: 76

ฉบับที่: 24495

หน้า: 9(ล่างขวา), 11

Col.Inch: 23.85 Ad Value: 35,775

PRValue (x3): 107,325

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: บอลประเพณีคึกคัก มธ.และจุฬาจัดเต็ม ในสนาม,แปรรักษ์

บอลประเพณีคึกคัก มธ.และจุฬาจัดเต็ม ในสนาม,แปรรักษ์

ศึกฟุตบอลประเพณีธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 75 พร้อมกลับมาฟาดแข้งอีกครั้งในรอบ 5 ปี ภายใต้แนวคิด “Dawn of Memory” ในวันเสาร์ที่ 15 ก.พ.นี้ ณ สนามศุภชลาศัยกรีฑาสถานแห่งชาติ ด้านกมล เขตสกลบุรี ประธาน ★ มีต่อหน้า 11

บอลประเพณี ☆ ต่อจากหน้า 9

ชุมนุมฟุตบอลแห่ง ม.ธรรมศาสตร์ มั่นใจว่าปีนี้ “ลูกแม่โดม” ชิวแหมปีได้อย่างแน่นอน ขณะที่ ประธานโครงการงานฟุตบอลประเพณีธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 75 รับรองว่าปีนี้ทั้ง “จามจุรี” จัดเต็มแน่นอน พร้อมอุปได้แปรรักษ์รับรองมีที่เด็ดแน่นอน

ความเคลื่อนไหวการแข่งขันฟุตบอลประเพณีธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 75 ที่กลับมาฟาดแข้งกันอีกครั้งในรอบ 5 ปี ภายใต้แนวคิด “Dawn

of Memory” ในวันเสาร์ที่ 15 ก.พ.นี้ ณ สนามศุภชลาศัยกรีฑาสถานแห่งชาติ ล่าสุดเมื่อวันพุธที่ 12 ก.พ.ที่ผ่านมา วรชิต นิวิชรานพวงษ์ ประธานโครงการงานฟุตบอลประเพณีธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 75 พร้อมด้วย พรรษา วงศ์วัฒนา สมาชิกชุมนุมเชียร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และทียูแอมบาสเตอร์และนักฟุตบอลเดินทางมาร่วมประชาสัมพันธ์การแข่งขันที่สำนักงานใหญ่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

วรชิต นิวิชรานพวงษ์ กล่าวว่า “การแข่งขันฟุตบอลประเพณีธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 75 ครั้งนี้ ถือว่าจะกลับมาแข่งขันอีกครั้งในรอบ 5 ปี และยังมีกิจกรรมอื่นๆอีกมากมายไม่ว่าจะแปรรักษ์หรือขบวนพาเหรด รับรองว่ามีทางฝั่งจามจุรีของเราจัดเต็มแน่นอน และยังมีเซอร์ไพรส์รออีกมากมายอยากจะขอเชิญทุกท่านที่ศิษย์เก่าให้เข้าร่วมกิจกรรมได้ในวันที่ 15 ก.พ.นี้ที่สนามศุภชลาศัย”

ด้าน กมลเขตสกลบุรี ประธานชุมนุมฟุตบอลแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เปิดเผยถึงความคืบหน้าของทีมลูกแม่โดมว่า “ทีมของเรามีความพร้อมมากๆ ทีมชุดนี้ก็มีทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันรวมกันแต่ตามนโยบายแล้วทางเราเน้นใช้ทางผู้เล่นชุดปัจจุบันของทีมเป็นแกนหลัก ของเราซ้อมหนักและเข้มข้นมากๆ ปีนี้เราตั้งใจจะคว้าแชมป์มาครองแบบเฉียวๆให้ได้”

สยามรัฐ

Siam Rath
Circulation: 900,000
Ad Rate: 850

Section: First Section/คุณภาพชีวิต

วันที่: พุธที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568

ปีที่: 75

ฉบับที่: 25525

หน้า: 9(ซ้าย)

Col.Inch: 16.32 Ad Value: 13,872

PRValue (x3): 41,616

ศิลปิน: ชาว-ดำ

ภาพข่าว: รอบรั้วการศึกษา: ร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

รอบรั้วการศึกษา

zamuraiu@gmail.com

■ ร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

นางสาวศุภมาส อิศรภักดี รมว.อว.ปาฐกถาพิเศษในหัวข้อ “นโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนของมหาวิทยาลัย” ในงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) เตรียมเดินทางจัดทำ “Skills Future Thailand” ระบุข้อมูลทักษะรายบุคคลของนักศึกษา ว่าเหมาะกับอาชีพไหน หรือต้องการเพิ่มทักษะใด เพื่อประกอบอาชีพที่ต้องการได้ พร้อมใช้วางแผนผลิตบัณฑิตตรงความต้องการของประเทศ โดยมี ศ.ดร.ศุภชัย ปทุมนากุล ปลัด อว.พร้อมด้วย คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ เข้าร่วม ณ ห้องประชุมประกอบหุตะสิงห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

remade

ray

หน้าแรก / เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วย Gentrification

By ปวธ เกียรติยุทธชาติ | ⌚ 13 ก.พ. 2025 เวลา 8:00 น.

Female

Play

หนึ่งในประเด็นทางสังคมที่เป็นที่กล่าวถึงในรอบสามสี่ปีที่ผ่านมา คือ ประเด็นว่าด้วย Gentrification หรือที่ราชบัณฑิตให้นิยามว่า “การแปลงเปลี่ยนชนชั้น” ซึ่งในทางพฤตินัยถูกนำมาใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของชุมชนเก่าที่กระบวนการเปลี่ยนแปลงซึมลึกลงไปถึงมิติเชิงสังคม เริ่มตั้งแต่น่านเมืองเก่ารัตนโกสินทร์ เวียงนครเกษม ชุมชนตลาดน้อย แม้กระทั่งพื้นที่หลัง “บ้านสามย่าน” เองอย่างย่านบรรทัดทองก็พบกับการเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือในช่วงสิบปีที่ผ่านมา

สิ่งที่เรียกว่า **Gentrification** โผล่ขึ้นมาบนบรรณพิภพครั้งแรก ในงานศึกษาความเปลี่ยนแปลงของมหานครลอนดอนในช่วงหลังสงครามโลกโดย นักสังคมวิทยา Ruth Glass ในปี 2507 โดยนิยามว่าเป็น “การไหลบ่าของ ‘ผู้ดี’ (Gentry) สู่ชุมชนของผู้มีรายได้น้อยในเขตใจกลางเมือง” ความหมายดังกล่าวใกล้เคียงกับการแปลเป็นไทยโดยอาจารย์บุญเลิศ วิเศษปรีชา จากคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าเป็น “การทำให้เมืองเป็นย่านผู้ดี”

แม้ว่าโลกวิชาการปัจจุบันได้ขยายความ Gentrification ครอบคลุมไปถึง “เป้าหมาย กระบวนการ และผลสืบเนื่องของการ “ฟื้นฟู” (revitalization) ชุมชนเมืองที่เสื่อมสภาพ” อย่างไรก็ตาม สาระ

Female

Play

ที่กล่าวมาข้างต้นต่างเข้าล็อกกับนิยามของ “ความขัดแย้งทางชนชั้น” ในประเด็นว่าด้วยการครอบครองและสะสมทุน รากฐานสำคัญที่นำมาสู่ความขัดแย้งฯ ข้างต้นคือกระบวนการ “แปลงชุมชนให้เป็นทุน” ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องการกระบวนการ “ธนาภิวัฒน์” (Financialization) ตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ที่ทำให้ที่ดินรวมไปถึงสิ่งปลูกสร้างให้กลายเป็น “สินทรัพย์ทางการเงิน” รูปแบบหนึ่ง

สินทรัพย์เหล่านี้สามารถนำไปใช้แสวงหากำไร (rent-seeking) ในรูปแบบของ “ค่าเช่า” ที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งการได้มาซึ่งค่าเช่าในระดับอุดมคติเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อนำสินทรัพย์เหล่านี้ไปใช้ให้ “ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด” (highest and best use)

กระบวนการแปลงชุมชนให้เป็นทุนประสานไปกับวัฏจักรของการพัฒนาที่ดิน โดยในระยะเริ่มแรก ค่าเช่าที่แท้จริงและค่าเช่าที่เป็นไปได้นั้นต่างเริ่มต้นในระดับที่เท่ากัน แต่เมื่อเวลาผ่านไป ข้อจำกัดของสิ่งปลูกสร้าง (เช่น ทำเล และความเสื่อมสภาพของอาคาร) จะกดอัตราค่าเช่าที่แท้จริงไว้ในขณะที่อัตราค่าเช่าที่เป็นไปได้เริ่มขยับตัวสูงขึ้น

ค่าเช่าที่ถูกกว่าโดยเปรียบเทียบจะดึงดูดกลุ่มที่มีรายได้น้อยเข้ามาเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากที่ดิน จนกระทั่งเมื่อส่วนต่างระหว่างค่าเช่าที่แท้จริงกับค่าเช่าที่เป็นไปได้ถ่างตัวสูงขึ้นจนถึง “จุดคุ้มทุน” กระบวนการ Gentrification จึงเกิดขึ้นตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยเป้าประสงค์ในการดึงดูดการลงทุนและปรับโฉมเพื่อได้มาซึ่งค่าเช่าสูงสุดอย่างเต็มที่ของพื้นที่ที่ต้องการ

ด้วยเหตุนี้ กระบวนการ Gentrification จึงนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างเจ้าของที่ดินผู้ต้องการค่าเช่าในระดับอุดมคติ กับผู้ใช้ที่ดินที่ค่าเช่าในระดับที่เวลานั้นช่างห่างไกลจากอุดมคติเสียจนนับ

ในที่นี่ เราจึงมักไม่กล่าวถึง Gentrification เมื่อทั้งสองฝ่ายเป็นตัวแสดงเดียวกัน เช่น การที่ “ผู้ดี” กรุงเทพฯ โดนบีบบังคับให้พวกเขาต้องขายที่ดินสมบัติของตระกูลไป หลังจากที่กายภาพของ

Female

Play

ก็ตาม

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

มองเมืองต่างมุม : Gentrification แปลงพื้นที่เพื่อเปลี่ยนชนชั้น (ย่านผู้ดี)

🕒 02 มิ.ย. 2567 | 12:40

"นิธิ เอียวศรีวงศ์" มุมมองของนักเรียน เศรษฐศาสตร์การเมืองคนหนึ่ง

🕒 17 ส.ค. 2566 | 10:17

Emily in Paris ถึงทีนี้....การเมืองไทย

🕒 04 ส.ค. 2563 | 4:00

กระบวนการ Gentrification มักจะถูกกล่าวถึงในกรณีที่เจ้าของที่ดินและผู้ใช้ประโยชน์จากที่ดินไม่ใช่คนกลุ่มเดียวกัน และส่วนมากทั้งสองฝ่ายต่างมาจากคนละ “ชนชั้น” ทางสังคม เศรษฐกิจ ความขัดแย้งที่เป็นผลสืบเนื่องจากกระบวนการ Gentrification ส่วนใหญ่เกิดขึ้นระหว่างคนจนเมือง ผู้ใช้พื้นที่เมืองเก่าเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและทำมาหากิน กับเจ้าของที่ดินขนาดใหญ่ ผู้ซึ่งได้ประโยชน์จากราคาและค่าเช่าที่ดินที่สูงขึ้นหากนำ “สินทรัพย์” ที่มีอยู่ไป “พัฒนา” เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด

ในทางหนึ่ง ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมคือตัวเร่งให้ Gentrification รุนแรงยิ่งขึ้น เมื่อผลตอบแทนจากที่ดินทวีค่าสูงขึ้น ในทางตรงกันข้าม คนจนเมืองต่างเริ่มที่จะจนลงมากกว่าเดิม จนรายได้ไม่สามารถไล่ตามค่าเช่าได้ทัน ทั้งยังแขวนอยู่บนความไม่มั่นคงที่สัญญาเช่าอาจถูกบอกเลิกได้ทุกเมื่อ

ดูเหมือนว่ากลไกตลาดจะเป็นกลจักรหลักในการบีบบังคับให้เกิดการเปลี่ยนผ่านของการใช้ประโยชน์ที่ดิน อย่างไรก็ตาม อีกหนึ่งตัวละครที่สำคัญที่เข้ามามีส่วนกับกระบวนการ Gentrification

ก็คือภาครัฐ ที่ไม่ว่าจะเป็นความพยายามเพื่อ “**คืนสภาพเมือง**” (urban redevelopment) ที่มีอยู่เดิม หรือความต้องการในการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เปลี่ยนแปลงไป

Female

Play

ตัวแสดงทางเศรษฐกิจๆ เหม ทมอานาจเนการ “**จ่าย**” มากกว่าผู้เซบระเยชนเดิม ตางเบนผลกระทบสืบเนื่งจากนโยบายการพัฒนาที่ไม่สมดุล ของรัฐ

ในทางหนึ่ง รัฐสามารถกระทำการเลือก “**ผู้ชนะ**” (pick the winners) ที่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ผ่านการเลือกใช้นโยบาย ในอีกทางหนึ่ง รัฐก็เป็นตัวแสดงที่สำคัญในการ “**เกลี้ย**” ให้ดอกผลของการ “**พัฒนา**” กระจายสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง บทบาทดังกล่าวทำให้ความซับซ้อนของกระบวนการ Gentrification มีมิติของอำนาจรัฐซ้อนทับไปกับมิติของกลไกตลาดอีกทางหนึ่ง

ย้อนกลับมาที่กระบวนการ Gentrification ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา ที่มักเป็นการปะทะกันระหว่างเจ้าของที่ดินรายใหญ่ กับผู้เช่าเดิมที่ใช้ประโยชน์จากที่ดินมาอย่างยาวนาน และส่วนใหญ่ยุติลงด้วยการแทนที่ ขับไล่ รื้อถอน และเปลี่ยนแปลงทางกายภาพจนไม่เหลือเค้าเดิม จนเป็นประเด็นที่ว่า “**ทุน**” และ “**ชุมชน**” ดั้งเดิม กลายเป็นเส้นขนานที่ไม่สามารถบรรจบกันได้อีกต่อไป

สิ่งหนึ่งที่จำเป็นต้องยอมรับก็คือ ตราบใดที่ความเป็น “**เมือง**” ถูกตีกรอบด้วยปัจจัยทางกายภาพบางประการ กระบวนการ Gentrification จึงยังคงต้องดำเนินต่อไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถึงกระนั้น ข้อถกเถียงสำคัญที่ควรขบคิดกันต่อ คือการหา “**สมดุล**” ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกของ “**เมือง**” ยังคงมี “**สิทธิ**” ในการเป็นส่วนหนึ่งของเมือง และเป็นผู้รับ “**ดอกผล**” จากการ “**พัฒนา**” เมืองต่อไป

แท็กที่เกี่ยวข้อง

ระบบขนส่งมวลชน

รัตนโกสินทร์

ราชบัณฑิตย

Business

มุมมองบ้านสามย่าน

คอลัมน์

เศรษฐศาสตร์การเมือง

Gentrification

หมออินฟลูฯ พาสานเสียง 'ไม่เอาบุหรืไฟฟ้า'

🕒 13 ก.พ. 2568 | 8:59

